

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Valerii Andreae Desselii Erotemata Ivis Canonici

Andreas, Valerius

Francofurti & Lipsiae, 1720

XIV. De dolo & contumacia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63277](#)

Non audietur, sive de dominio a-
tur etiam in continenti probando,
de beneficio & non canonice facta insi-
tione, sive de aliquo crimine, ut q-
aut clam possederit, nisi prius posse
c. 5. b. t. c. nem actori spoliato restituerit.
6. eod. obstante, quod juris ordo flagitare vide-
tur, ut Reus audiatur in suis exceptio-
bus, sicut Actor in sua intentione, qui
que favorabiliores Rei potius que
l. 125. D. de Actores habeantur: quia a Reg. ista e-
R. L. pitur casus spoliationis, quo favorabili-
habetur caussa Actoris, quam Rei,
Vallen hic in odium violenti spoliatoris,
b. 5. 4.

5. Quid probare Actor debet, ut obtin-
hoc interdicto Unde vi?

Hæc duo: Primo, se fuisse in reip-
fessione, vel quasi, tempore factæ spo-
litionis. Secundo, se spoliatum fuiss-
eo, in quem agit, vel ab alio ejus non
vel spoliationem ab alio factam ratam
buisse. Quod si in alterutro horum proce-
dō deficiat, caussa cadet.

De dolo & contumacia.

TIT. XIV.

Interdum etiam quæritur de dolo & con-
tumacia Actoris vel Rei punienda,

negli

quia spoliatus dolo & contumacia Rei re-
stitutionem consequi non potest.

1. Quid est dolus?

Dolus malus est omnis calliditas, ma- *I. i. §. i. D.*
chinatio, fallacia, ad circumvenien- *De dolo*
dum, fallendum, decipiendum alterum malo.
adhibita. Dico: dolus malus; nam est
& dolus quidam bonus, de quo hic non
agitur. Agitur vero hoc Tit. non de quo-
libet dolo malo simpliciter, sed quatenus
contumaciæ abhæret.

**2. Contumacia quomodo incurrit, & quis
dicendus Contumax?**

Contumaciæ incurrere dicitur, &
fieri contumax, qui tribus edictis, vel uno
pro tribus (quod tantum temporis, quan- *I. Contu-*
tum tria illa edicta, continere debet, & *macia 53.*
vulgo peremptorium appellatur) evocatus, *D. De re*
& nulla iusta caussa impeditus, præsen- *jud.*)
tiam sui facere contemnit, sive per se, sive
per procuratorem.

3. Qua est pœna contumaciæ?

Distinguendum hic est inter Actorem
& Reum, quia & Actor contumax fieri
potest. Reo facto contumace ante li-
tem contestatam, mittitur Actor in pos-

c. i. &c. sessionem bonorum ipsius Rei, pro
pen. hoc t. do declarati debiti. Post litem vero
c. 4. eod. testatam, si judici ex actis liqueat de
veritate, poterit sententia sua litem
l. 13. §. fin. minare. Neque tunc licebit condem
autem C. to appellare, saltem jure civili;
Dejud. non de judge, sed de se ipso qua
beat: æquitate Canonica juris civilium
rem nonnihil remittente personis Eu
d.c. 4. in si. siasticis. Quod si de causa non liquen
ne & d. §. dici, tunc veram rei possessionem Ad
fin. autem. adjudicabit, Reo absenti sola propri
relicta quæstione.

4. Quid ergo si Actor fuerit factu
tumax?

c. Actor. Tunc ante litem contestatam Ad
b. t. ad terminum citationis non comp
Reo condemnatur in expensas, n
novam citationem admittitur, n
veat se, adsignato termino comp
rum: permittiturque Reo adversus Ad
rem legitime citatum probare co
ptionem suam. Judexque postquam
constiterit ex actis de rei veritate, in
a petitione Actoris absolvet. Si te
c. 9. hoc tit. non constet satis, tunc quoque absolu
Reum poterit, non quidem ab Acto
petitione, sed tantum ab instantia, sa
Actori suo jure facultateque de no

agendi, novaque instantia utendi, cum refusione expensarum prioris instantiae. Lite vero contestata, si deinde Actor contumaciter absit, & tempus instantiae, puta triennium, usque ad semestre præterlapsum sit, poterit Judex ad definitivam *d.l.13. & §.* procedere, etiam in favorem Actoris; alias *quidem.* Reus absolvitur debet.

*De eo, qui mittitur in possessionem,
caussa rei servandæ.*

TIT. XV.

Dictum paulo ante, Actorum ob Rei contumaciam mitti in possessionem bonorum seu rei petitæ: hic docetur, quid juris ex hujusmodi missione consequatur.

1. *Quotuplex est hac missio?*

Duplex, ex primo & secundo decreto.

2. *Quid juris consequitur Actor ex missione
in bonorum possessionem ex primo
decreto?*

Tunc neque 'dominium rei', neque etiam veram possessionem consequitur, sed tantum detentionem: quia ejusmodi missio fit duntaxat rei servandæ caussa, ut eam custodiat Actor, dum interim veniat